Când ne-ai lăsat porunca milei,
pentru aproapele sărman,
/: noi am simţit Isus că Tu eşti
acel milos Samaritean! :/

Căci, vai, şi noi am fost odată
căzuţi între tâlhari cumpliţi,
/: strigând zadarnic după milă,
zăceam uitaţi şi părăsiţi! :/

Dar n-a fost nimeni să ne-ajute,
căci cine oare-ar fi putut,
/: când sufletul zăcea-n pierzare,
atât de-adânc şi greu căzut. :/

**De n-ai fi fostu Tu milostive
şi bunule Samaritean,
/: noi n-am fi-aflat nicicând odihna,
din sfântul mântuirii han. :/**

Ce bun ai fost cu noi Isuse,
şi cât de-adânc îţi mulţumim,
/: fă ca şi noi, aşa ca Tine,
în slujba milei să trăim! :/